

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
86/C 62/01	nr. 1799/84 van de heer Karel Van Miert aan de Commissie Betreft: Weigering van studenten uit Lid-Statens van de EEG aan de Rijksuniversiteit Gent . . .	1
86/C 62/02	nr. 728/85 van mevrouw Raymonde Dury aan de Raad Betreft: Amerikaans handelsembargo tegen Nicaragua	1
86/C 62/03	nr. 845/85 van de leden Barbara Simons, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Heinz Vetter, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner aan de Raad Betreft: Invoer van steenkool uit Zuid-Afrika in de Gemeenschap	2
86/C 62/04	nr. 958/85 van de heer Horst Seefeld aan de Raad Betreft: Vliegtuigontvoeringen	2
86/C 62/05	nr. 965/85 van de heer Richard Cottrell aan de Raad Betreft: Veiligheid op luchthavens	2
86/C 62/06	nr. 1045/85 van de heer Richard Cottrell aan de Raad Betreft: Veiligheid op de luchthaven van Athene	3
86/C 62/07	nr. 1117/85 van de heer Richard Cottrell aan de Raad Betreft: Kaping van TWA-vliegtuig te Athene	3
	Gecombineerd gezamenlijk antwoord op de schriftelijke vragen nr. 958/85, nr. 965/85, nr. 1045/85 en nr. 1117/85	3
86/C 62/08	nr. 1114/85 van de heer Richard Cottrell aan de Raad Betreft: Situatie in Zimbabwe	4
86/C 62/09	nr. 1122/85 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Deelneming van ITT aan Europese onderzoekprogramma's op het gebied van de elektronica	4
86/C 62/10	nr. 1173/85 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Procedure van aanhangmaking bij het Europese Hof van Justitie	5
86/C 62/11	nr. 1180/85 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid	5

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
86/C 62/12	nr. 1260/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Raad Betreft: Vervoer van radioactief afval	6
86/C 62/13	nr. 1314/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Onderzoek „visaandoeningen en de mogelijkheid van relatie met watervervuiling” . . .	7
86/C 62/14	nr. 1343/85 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Verkoop van diepgevroren kalkoenen met daarin ingelegde onverpakte hals in de Gemeenschap	7
86/C 62/15	nr. 1469/85 van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Bedreiging van de gezondheid in openbare zwembaden	8
86/C 62/16	nr. 1535/85 van de heer Pieter Dankert aan de Commissie Betreft: Verenigbaarheid met het Europese recht van de reglementen van de Nederlandse Bankiersvereniging	8
86/C 62/17	nr. 1541/85 van mevrouw Marie-Noëlle Lienemann aan de Commissie Betreft: Jongerenuitwisseling	9
86/C 62/18	nr. 1545/85 van de heer Robert Cohen aan de Commissie Betreft: Richtlijnen	9
86/C 62/19	nr. 1546/85 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: Olijfolie	9
86/C 62/20	nr. 1557/85 van mevrouw Eileen Lemass aan de Commissie Betreft: Gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid .	11
86/C 62/21	nr. 1559/85 van de heer Sylvester Barrett aan de Commissie Betreft: Speciale steun voor de verbetering van de verbindingen met en de toegang tot de eilanden	11
86/C 62/22	nr. 1562/85 van de heer Sylvester Barrett aan de Commissie Betreft: Steun uit het Regionaal Fonds aan de graafschappen Clare, Limerick en Kerry	11
86/C 62/23	nr. 1564/85 van de heer Sylvester Barrett aan de Commissie Betreft: Acties van het Sociaal Fonds ten behoeve van daarvoor in aanmerking komende personen in de graafschappen Clare, Kerry en Limerick	12
86/C 62/24	nr. 1582/85 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Bescherming van de wolvenpopulatie op het Iberisch schiereiland	12
86/C 62/25	nr. 1617/85 van de heer Alain Marleix aan de Commissie Betreft: Rol van de Gemeenschap op het gebied van werkgelegenheid en ontwikkeling in de Franse regio Auvergne	13
86/C 62/26	nr. 1624/85 van de heer Rolf Linkohr aan de Commissie Betreft: Passief kiesrecht voor burgers van de EG bij ondernemingsraadverkiezingen	14
86/C 62/27	nr. 1633/85 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Verspreiding van nucleair materiaal	14
86/C 62/28	nr. 1672/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Milieuvriendelijke was- en reinigingsmiddelen	15
86/C 62/29	nr. 1701/85 van de heer Michael Welsh aan de Commissie Betreft: Artikel in Coface's Publication Contacts, juli/augustus nummer	15
86/C 62/30	nr. 1719/85 van de heer Dieter Rogalla aan de Raad Betreft: Interimverslag over het Europa van de burgers	16
86/C 62/31	nr. 1730/85 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Biologische bestrijding — steun van de EEG	17

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

86/C 62/32	nr. 1733/85 van de heer Ray Mac Sharry aan de Commissie Betreft: Beperking van ESF-middelen voor gehandicapten	17
86/C 62/33	nr. 1754/85 van de heren Michael Hindley en Edward Newman aan de Commissie Betreft: Toezicht op door het Sociaal Fonds gefinancierde projecten in Noordwest-Engeland . .	18
86/C 62/34	nr. 1755/85 van de heren Michael Hindley en Edward Newman aan de Commissie Betreft: Sociaal Fonds	18
86/C 62/35	nr. 1807/85 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Europese politieke samenwerking (EPS)	18
86/C 62/36	nr. 1917/85 van mevrouw Colette Gadioux aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en Argentinië	19
86/C 62/37	nr. 1960/85 van de heer Jean Lecanuet aan de Commissie Betreft: EFRO-subsidies in Frankrijk	19

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1799/84

van de heer Karel Van Miert (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(86/C 62/01)

Betreft: Weigering van studenten uit Lid-Staten van de EEG aan de Rijksuniversiteit Gent

In september 1984 besloot de Rijksuniversiteit Gent geen studenten afkomstig uit andere Lid-Staten dan België meer in te schrijven in de faculteit diergeneeskunde.

Acht de Commissie een dergelijke handelwijze niet in strijd met de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens?

Zo ja, welke maatregelen gaat de Commissie treffen met betrekking tot o.a. de schending van artikel 7 van het EEG-Verdrag dat elke discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt? Gaat de Commissie hierover een procedure op grond van artikel 169 van het EEG-Verdrag tegen België instellen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(22 november 1985)

De bevoegdheid die door de Belgische wet wordt toegekend aan de universiteitsrectoren om de inschrijving te weigeren van niet voor overheidsfinanciering in aanmerking komende buitenlandse studenten, met inbegrip van studenten uit andere Lid-Staten, is één van de onderwerpen van de inbreukprocedure krachtens artikel 169 inzake sommige bepalingen van de onderwijs-

wet van 21 juni 1985, die door de Commissie tegen het Koninkrijk België is ingesteld.

In het kader van deze procedure, waarbij op 2 oktober 1985 een beroep is gedaan op het Hof van Justitie, heeft de president van het Hof, ingaande op het verzoek van de Commissie om voorlopige maatregelen, op 25 oktober 1985 een beschikking gegeven waarbij de Belgische Staat wordt bevolen, in afwachting van het arrest ten principale, alle nodige maatregelen te nemen om te waarborgen dat studenten uit de andere Lid-Staten op dezelfde voorwaarden als Belgische studenten worden toegelaten tot de onder het begrip beroepsopleiding vallende studies aan Belgische universitaire instellingen, voor zover de betrokkenen zich er schriftelijk toe verbinden het speciale inschrijvingsgeld te betalen indien het door de Commissie ingestelde beroep uiteindelijk zou worden verworpen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 728/85

van mevrouw Raymonde Dury (S — B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1985)

(86/C 62/02)

Betreft: Amerikaans handelsembargo tegen Nicaragua

Op 1 mei 1985 kondigde president Reagan een op 7 mei 1985 van kracht wordend totaal handelsembargo tegen het sandinistische Nicaragua aan.

Kan de Raad zijn officieel en gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van deze maatregel uiteenzetten en zijn eventuele bij de Amerikaanse Regering ingediende protesten toelichten?

Gezamenlijk antwoord ⁽¹⁾*(31 januari 1986)*

Het standpunt van de Raad ten aanzien van de situatie in Centraal-Amerika is duidelijk en werd sedert de Conferentie van San José in september 1984 herhaaldelijk voor het Parlement uiteengezet. De analyse die de Gemeenschap maakt van de oorsprong en de oorzaken van de crisis in deze regio en de vastberaden steun die zij geeft aan de vredesinspanningen in het kader van het Contadora-proces, zijn bekend.

Voorts heeft de Raad zich er tijdens de Conferentie van San José toe verbonden onderhandelingen te voeren over een kaderovereenkomst op het gebied van de samenwerking, die zonder enige discriminatie of uitsluiting op de zes landen van de Centraalamerikaanse landengte van toepassing zal zijn; deze overeenkomst is op 12 november 1985, aan het slot van de Conferentie van Luxemburg, ondertekend.

Wat meer bepaald het door de Verenigde Staten tegen Nicaragua afgekondigde embargo betreft, is er aan de Gemeenschap niet gevraagd zich hierbij aan te sluiten.

⁽¹⁾ Om redenen van bevoegdheid hebben de Raad en de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, een gezamenlijk antwoord gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 845/85

van de leden Barbara Simons, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Heinz Vetter, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner (S — D)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(3 juli 1985)

(86/C 62/03)

Betreft: Invoer van steenkool uit Zuid-Afrika in de Gemeenschap

1. Welke overeenkomsten of invoerafspraken bestaan er tussen de Gemeenschap en Zuid-Afrika met betrekking tot de invoer van steenkool?

2. Is de Gemeenschap voornemens deze overeenkomsten of afspraken verder te handhaven of zelfs te vernieuwen?

3. Deelt de Raad de opvatting dat het op grond van de toenemende repressie in Zuid-Afrika tegenover de zwarte bevolkingsmeerderheid zinvol is dat met name de Gemeenschap tot concrete stappen overgaat in plaats van slechts haar afkeuring kenbaar te maken? Acht de Raad een communautair invoerverbod voor steenkool uit Zuid-Afrika een zinvolle en te realiseren maatregel tegen de apartheid?

Gezamenlijk antwoord ⁽¹⁾*(31 januari 1986)*

1. Overeenkomsten met Zuid-Afrika als die waarop de geachte Afgevaardigden doelen, bestaan niet en de Raad heeft niet gesproken over de mogelijkheid om dergelijke overeenkomsten in de toekomst te sluiten.

2. Ter gelegenheid van hun vergadering van 10 september 1985 hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van de Tien en van Spanje en Portugal besloten de druk op Zuid-Afrika te handhaven en daartoe hun houding ten aanzien van een aantal restrictieve en positieve maatregelen op elkaar af te stemmen. De Tien, alsmede Spanje en Portugal, behouden zich, overeenkomstig de verklaring van 22 juli jongstleden, het recht voor hun houding opnieuw te bezien wanneer er binnen een redelijke termijn geen belangrijke vooruitgang is geboekt. De vraag of er andere maatregelen, met inbegrip van sancties, moeten worden genomen, blijft op de agenda staan.

⁽¹⁾ Om redenen van bevoegdheid hebben de Raad en de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, een gezamenlijk antwoord gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 958/85

van de heer Horst Seefeld (S — D)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1985)

(86/C 62/04)

Betreft: Vliegtuigontvoeringen

Wat doet de Raad in de landen van de Gemeenschap en in samenwerking met andere landen op het stuk van de veiligheid van vliegtuigpassagiers gezien de toename van het aantal vliegtuigkapingen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 965/85

van de heer Richard Cottrell (ED — GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1985)

(86/C 62/05)

Betreft: Veiligheid op luchthavens

Vier ernstige voorvallen waarvan twee in Europa dwingen tot een drastische verbetering van de veiligheid in luchthavens. De kaping van het TWA-vliegtuig te Athene en de bomexplosie te Frankfurt demonstreren hoeveel mensenlevens op het spel staan. Het neerstorten in zee van het vliegtuig van Air India met al zijn passagiers en bemanning voor de Ierse kust en de explosie op hetzelfde ogenblik van een te Tokio uit een toestel

van Air Canada uitgeladen koffer bevestigen dit nog eens. Is de Raad, zonder in deze fase schuldigen aan te wijzen, doordrongen van de noodzaak om met spoed een gezamenlijk anti-terrorismebeleid voor Europese luchthavens te volgen, waarin de volgende maatregelen zijn opgenomen:

- een spoedige bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Zaken om de problemen in verband met het luchtvaartterrorisme te bespreken,
- het vaststellen van zo hoog mogelijke normen voor het doorzoeken van de bagage van passagiers en luchtvracht,
- dubbele inspectie van alle handbagage voor het instappen,
- nieuwe regelingen voor transit-passagiers en het doorzoeken van handbagage,
- doelmatige vergelijkende controle tussen paspoorten en de namen op de uitgeschreven biljetten,
- sancties tegen elke luchthaven die weigert zich aan de strengere normen te conformeren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1045/85

van de heer Richard Cottrell (ED — GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1985)

(86/C 62/06)

Betreft: Veiligheid op de luchthaven van Athene

Op 29 april protesteerden de op Athene vliegende maatschappijen in een telex aan minister-president Papandreou over de gebrekkige beveiliging van de Atheense luchthaven. Deze waarschuwing kwam na een maandenlange reeks waarschuwingen van de IATA over de veiligheid van Athene. In antwoord daarop gelastte de Griekse Regering de maatschappijen die eigen röntgenapparatuur hadden geïnstalleerd, deze te verwijderen, omdat de aanwezigheid daarvan een slechte invloed zou hebben op de Griekse beveiligingsambtenaren. Zelfs na de kaping van het TWA-toestel kon een journalist ongehinderd de Atheense beveiliging passeren. Ook bij correcte uitvoering van deze controles kunnen door de gebrekkige omheining de veiligheidsmaatregelen worden ontgaan. De IATA is van mening dat Athene behoort tot de zes internationale luchthavens die het meest aanleiding geven tot bezorgdheid. Welke druk denkt de Raad, met het oog op de TWA-kaping, op de Griekse autoriteiten uit te oefenen om de veiligheid op het vliegveld van Athene te verbeteren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1117/85

van de heer Richard Cottrell (ED — GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1985)

(86/C 62/07)

Betreft: Kaping van TWA-vliegtuig te Athene

Het besluit van de Griekse autoriteiten om een lid van de terroristische groepering die het TWA-straalvliegtuig te Athene heeft gekaapt vrij te laten, lijkt duidelijk in strijd te zijn met het Verdrag van Den Haag van 1970 betreffende vliegtuigkapingen. Welke stappen is de Raad, zo hij deze mening deelt, voornemens bij de Griekse Regering te ondernemen?

Gecombineerd gezamenlijk antwoord⁽¹⁾
op de schriftelijke vragen nr. 958/85, nr. 965/85,
nr. 1045/85 en nr. 1117/85

(31 januari 1986)

De Raad wijst erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort maatregelen ter bescherming van de burgerluchtvaart tegen vliegtuigkapingen te treffen of te verscherpen. Dergelijke maatregelen moeten worden genomen door de Lid-Staten.

De Raad wil in deze context herinneren aan de door de ministers van Verkeer tijdens de Raadszitting van 24 juni 1985 te Luxemburg goedgekeurde verklaring, waarin de ministers, naar aanleiding van de hernieuwde terroristische activiteiten gericht tegen vliegtuigen en luchthavens van de burgerluchtvaart, eensgezind hebben verklaard vastbesloten te zijn om, door middel van het optreden van de Lid-Staten in de bevoegde instanties, opnieuw uiting te geven aan de vaste wil van de Lid-Staten om de nodige maatregelen te treffen ten einde een maximale veiligheid in de burgerluchtvaart te waarborgen.

De Regeringen van de Lid-Staten van de Gemeenschap zijn evenals de geachte Parlementsleden ernstig bezorgd over de nieuwe golf van terrorisme en van vliegtuigkapingen en zijn het erover eens dat het noodzakelijk is alle passende maatregelen te nemen om hieraan het hoofd te bieden.

Op 20 en 21 juni 1985 hebben de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie tijdens hun vergadering te Rome besloten hun samenwerking op het gebied van de strijd tegen het terrorisme en de georganiseerde misdaad te intensiveren.

De ministers van Verkeer van de Tien hebben tijdens de Raadszitting van 24 juni 1985 te Luxemburg uiting gegeven aan de vaste wil van de Lid-Staten om in de bevoegde instanties de nodige maatregelen te treffen ten einde een maximale veiligheid in de burgerluchtvaart te waarborgen.

Tot slot hebben de ministers van Buitenlandse Zaken in een verklaring van 22 juli 1985 hun ernstige bezorgdheid uitsproken over de nieuwe toeneming van het terrorisme en van het aantal vliegtuigkapingen, die indruisen tegen alle regels inzake beschaafd gedrag, vooral door de aanslagen die worden gepleegd op het leven van onschuldige personen.

Zij hebben besloten om in het kader van de politieke samenwerking en in samenwerking met de andere ter zake bevoegde ministers met spoed de mogelijkheid te onderzoeken om strengere internationale normen betreffende de veiligheid van de burgerluchtvaart en op de vliegvelden op te stellen en te handhaven, ten einde concrete aanbevelingen op dit gebied te doen. Dit zou een gezamenlijke actie van de Regeringen der Lid-Staten voor de verwezenlijking van deze doelstelling in de ICAO inhouden. Zij zijn voorts van plan hun actie in derde landen die niet bij de bestaande internationale verdragen zijn aangesloten, voort te zetten ten einde die landen ertoe aan te moedigen partij bij deze overeenkomsten te worden.

Deze problemen worden in het kader van de EPS nader bestudeerd door een ad hoc Werkgroep waarin eveneens deskundigen van andere bevoegde overheidsdiensten zitting hebben.

(¹) Om redenen van bevoegdheid hebben de Raad en de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, een gezamenlijk antwoord gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1114/85
van de heer Richard Cottrell (ED — GB)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1985)
(86/C 62/08)

Betreft: Situatie in Zimbabwe

Premier Robert Mugabe van Zimbabwe heeft ernstige dreigementen geuit betreffende de veiligheid van de blanke bevolking van het land nadat deze, bij de recente verkiezingen voor de voor blanken gereserveerde zetels, duidelijk haar voorkeur heeft uitgesproken voor de heer Ian Smith. De heer Mugabe heeft opgemerkt dat er represaillemaatregelen tegen de blanken zullen worden genomen en dat hij zwarte werknemers zal aanmoedigen om hun werkgevers te bespioneren ten einde te weten te komen hoe zij hebben gestemd. Dit is racisme van het ergste soort en toont aan welke afkeer de heer Mugabe heeft van democratie. De heer Mugabe, alsmede een groot aantal van zijn vrienden in de Zwart-Afrikaanse staten, verwijten de Europese landen voortdurend het racisme te ondersteunen. Is de Raad derhalve voornemens de heer Mugabe er duidelijk op te wijzen dat hij zijn daden in overeenstemming moet brengen met zijn woorden? Is hij voornemens zulks te doen in het kader van de Overeenkomst ACS-EEG, die geacht wordt ook betrekking te hebben op de bescherming van de mensenrechten?

Gezamenlijk antwoord (¹)

(31 januari 1986)

De Raad heeft niet de gewoonte een standpunt in te nemen ten aanzien van verklaringen afgelegd door de leider van een staat die de Overeenkomst van Lomé heeft ondertekend.

De Raad bevestigt het belang dat hij hecht aan de eerbiediging van de rechten van de mens en de menselijke waardigheid in het kader van de nieuwe ACS-EEG-Overeenkomst.

Het is juist dat de situatie met betrekking tot de eerbiediging van de rechten van de mens nog steeds moeilijk is. Dit vraagstuk is het voorwerp van aanhoudende zorg en aandacht van de Twaalf, die niet zullen nalaten er bij hun contacten met de autoriteiten van Zimbabwe terdege rekening mee te houden.

(¹) Om redenen van bevoegdheid hebben de Raad en de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, een gezamenlijk antwoord gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1122/85
van de heer Gerhard Schmid (S — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1985)
(86/C 62/09)

Betreft: Deelneming van ITT aan Europese onderzoekprogramma's op het gebied van de elektronica

Volgens persberichten is de Commissie geïnteresseerd in deelneming van het Amerikaanse concern ITT aan Europese onderzoekprogramma's op het gebied van de elektronica.

1. Acht de Commissie, op grond van de ervaringen met het pijpleidingembargo van de Regering van de Verenigde Staten en de toepassing van de Export Administration Acts op Amerikaanse dochterondernemingen buiten de Verenigde Staten, het gevaar aanwezig dat op die manier de toepassing van de resultaten van de EG-onderzoekprogramma's zou kunnen worden beïnvloed door de Amerikaanse Regering?
2. Hoe wil de Commissie een dergelijke beïnvloeding voorkomen?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(18 november 1985)

Volgens de hoofdcriteria die worden gehanteerd bij de selectie van voorstellen voor in het kader van het ESPRIT-Programma uit te voeren projecten, moeten de

betrokken werkzaamheden in de Gemeenschap worden uitgevoerd. Deelneming van Europese dochtermaatschappijen van niet-Europese ondernemingen is daarbij niet uitgesloten op voorwaarde dat deze aan de gestelde eisen voldoen.

Bij de regels die gelden voor de ESPRIT-projecten is ook voorzien in een uitwisseling van onderzoekresultaten tussen de maatschappijen en organisaties die aan ieder afzonderlijk project deelnemen. Indien die regels niet langer in acht worden genomen of door overheidsbepalingen en -besluiten met extraterritoriaal effect worden opgeheven, dient de Commissie passende maatregelen te nemen.

De Commissie heeft de aandacht van de administratie van de Verenigde Staten in het bijzonder gevestigd op de noodzaak om te garanderen dat dergelijke problemen zich niet zullen voordoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1173/85

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1985)

(86/C 62/10)

Betreft: Procedure van aanhangigmaking bij het Europese Hof van Justitie

1. Deelt de Commissie de opvatting dat de huidige formulering van artikel 177 EEG-Verdrag de beslissingsbevoegdheid over de eventuele noodzaak van aanhangigmaking bij het Europese Hof van Justitie uitsluitend bij de betrokken rechtbanken in de Lid-Staten legt?

2. Is de Commissie eveneens van mening dat op die manier beslissende invloed van andere bij de rechtspleging betrokken instanties, zoals advocaten en juridische adviseurs, op deze aanhangigmakingsprocedures uitgesloten wordt?

3. Deelt de Commissie verder mijn mening dat het in een Europa voor de burgers wenselijk is de partijen in een rechtsgeding en de hun vertegenwoordigende personen meer invloed op zulke aanhangigmakingsprocedures te verlenen dan tot nu toe het geval geweest is, en zo niet om welke nader te noemen redenen?

4. Zo ja, welke initiatieven lenen zich volgens de Commissie het best om hier — in samenwerking met het Hof — tot een interpretatie of aanvulling van artikel 177 te komen, waarbij de rol van de burgers van de Gemeenschap beter tot haar recht komt?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(21 november 1985)

1 en 2. Ja. De Commissie herinnert in dit verband aan de Jurisprudentie van het Hof van Justitie volgens

welke artikel 177 geen rechtsmiddel is ten behoeve van partijen in een bij de nationale rechter aanhangig geschil en de nationale rechterlijke instanties zelf moeten beslissen of een vraag ter zake dienend is.

3 en 4. De Commissie is van mening dat de procedure in haar huidige vorm voldoet aan het vereiste om een juiste en uniforme toepassing van het Gemeenschapsrecht door de Lid-Staten te waarborgen.

(¹) Arrest van 6 oktober 1982 in zaak 283/81 CILFIT t. Ministerie van Volksgezondheid, Jurispr. 1982, blz. 3415.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1180/85

van Lord O'Hagan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1985)

(86/C 62/11)

Betreft: Uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid

De Europese Gemeenschap heeft verschillende wetten vastgesteld met het oog op de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

1. Hebben alle Lid-Staten de noodzakelijke administratieve maatregelen genomen ter uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid?
2. Welke lacunes bestaan er nog?
3. Wat onderneemt de Commissie thans om deze onvolkomenheden weg te werken?
4. Wat ondernemen Spanje en Portugal om zich voor te bereiden op de uitvoering van het gemeenschappelijk visserijbeleid?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(27 november 1985)

De Commissie heeft in bepaalde Lid-Staten leemten geconstateerd in de nodige wettelijke en administratieve maatregelenstructuur voor de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Zij heeft onmiddellijk bij elke betrokken Lid-Staat het nodige gedaan, met name door middel van onderzoeken en controles ter plekke, om deze onvolkomenheden te verhelpen. In bepaalde gevallen heeft de Commissie de in artikel 169 van het EEG-Verdrag bedoelde procedure ingeleid. Zij volgt bovendien nauwlettend de ontwikkeling van de situatie in elke betrokken Lid-Staat, met name door middel van inspecties.

De Commissie wijst erop dat Spanje en Portugal de communautaire regeling inzake de controle op de toepassing van het gemeenschappelijk visserijbeleid hebben aanvaard; zij zal er bijgevolg op toezien dat deze landen hun verplichtingen op dit gebied nakomen, zoals zij ook toeziet op de naleving van de verplichtingen van de huidige Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1260/85
van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1985)
(86/C 62/12)

Betreft: Vervoer van radioactief afval

Aansluitend op het antwoord op mijn vraag 105/85⁽¹⁾ van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en op de resolutie van het Europese Parlement over het ongeluk met de Mont Louis (PE 92.053) vernam ik graag van de Raad in hoeverre punt 3 van deze resolutie reeds toegepast is, te weten:

1. vaststelling van speciale vervoertrajecten (ook voor vervoer per spoor en per vrachtwagen);
2. kennisgeving vooraf aan alle betrokkenen van het voorgenomen vervoer;
3. opstellen van veiligheidsmaatregelen en rampenplannen alsmede openbaarmaking daarvan;
4. opleiding van chauffeurs en begeleidend personeel;
5. organisatie van de behandeling van slachtoffers.

⁽¹⁾ PB nr. C 248 van 30. 9. 1985, blz. 15.

Antwoord
(30 januari 1986)

1. De Raad heeft op 2 mei 1984 een mededeling van de Commissie ontvangen betreffende het vervoer van radioactieve stoffen in de Europese Gemeenschap, te zamen met het rapport van de Speciale Werkgroep die door de Commissie overeenkomstig de resolutie van het Europese Parlement van 22 januari 1982 over dit vervoer is opgericht.

In dit rapport staat met name dat

„De uitgevoerde studies hebben aangetoond dat in alle landen van de Gemeenschap de dosis die ten gevolge van het vervoer van radioactieve materialen door werknemers en de bevolking wordt opgenomen uiterst laag is en slechts een gering aandeel heeft in de expositie van de bevolking die uit de vreedzame toepassingen van ioniserende stralingen voortvloeit.”

Met betrekking tot het eerste door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde punt, namelijk de „vaststelling van speciale vervoertrajecten”, wordt in het rapport het volgende geconcludeerd:

„Voor het vervoer van radioactieve materialen blijken derhalve geen bijzondere maatregelen, zoals de keuze van een bepaald traject, te zijn vereist.”

2. Ten aanzien van punt 2 van de vraag van de geachte Afgevaardigde — „kennisgeving vooraf aan alle betrokkenen van het voorgenomen vervoer” — herinnert de Raad eraan dat een heel hoofdstuk van de desbetreffende IAEA-regeling, waarvan de toepassing onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten van de Lid-Staten valt, gewijd is aan de door de bevoegde autoriteiten afgegeven goedkeuringscertificaten en aan de verantwoordelijkheid van de vervoerders. In dit hoofdstuk wordt met name de nadruk gelegd op de inlichtingen die op deze certificaten moeten voorkomen en wordt de expediteur verantwoordelijk gesteld voor het in acht nemen van de voorschriften betreffende de etikettering en het merken voordat de zending aan de vervoerder wordt toevertrouwd alsmede voor de conformiteit van de zendingen met genoemde regeling. De bevoegde autoriteiten worden dus geïnformeerd over de veiligheidsmaatregelen die in verband met dat vervoer worden genomen.

Voorts memoreert de Raad dat, krachtens artikel 3 van de richtlijn van 15 juli 1980 inzake de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, de uitoefening van de werkzaamheden bedoeld in artikel 2 van die richtlijn — welk artikel onder meer betrekking heeft op het vervoer van radioactieve stoffen — in elke Lid-Staat afhankelijk wordt gesteld van een verklaring en, in door hem te bepalen gevallen op grond van mogelijk gevaar en andere relevante overwegingen, van een voorafgaande vergunning.

3. Wat punt 3 van de door de geachte Afgevaardigde gestelde vraag betreft, is het aan elke Lid-Staat om te beoordelen of het wenselijk is doeltreffende veiligheids- en preventiemaatregelen te treffen en deze openbaar te maken.

4. De opleiding van het bij het vervoer van radioactieve stoffen betrokken personeel valt momenteel onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. In de Gemeenschap worden echter besprekingen gevoerd; de huidige stand daarvan wordt vermeld in het rapport waarvan sprake is in punt 1 van dit antwoord.

5. De organisatie van de behandeling van de slachtoffers in het kader van een eventueel ongeval valt onder de bevoegdheid van de medische instanties van de Lid-Staten, met dien verstande dat de klassieke medische of operatieve behandeling in de praktijk de uiterste voorrang geniet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1314/85
van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1985)
(86/C 62/13)

Betreft: Onderzoek „visaandoeningen en de mogelijkheid van relatie met watervervuiling”

Bovenstaand onderzoek heeft als slotbeschouwing dat er grote vraagtekens te plaatsen zijn bij het lange-termijneffect van vele verbindingen, alsook over het herstel- en afbraakvermogen van aquatische systemen en organismen.

- Is de Commissie op de hoogte van bovenstaand onderzoek?
- Heeft de Commissie plannen om lange-termijneffectonderzoek te plegen wat betreft invloed van watervervuiling op visaandoeningen?
- Is de Commissie het eens met de conclusie dat microbiologisch onderzoek nodig is?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(21 november 1985)

De Commissie is niet in staat het eerste gedeelte van de vraag te beantwoorden, omdat het door de zeer vage beschrijving niet duidelijk is naar welke studie het geachte Parlementslid in zijn vraag verwijst.

De Commissie heeft geen algemeen onderzoek naar visziekten verricht en heeft daar ook geen plannen voor.

Zij herinnert in dit verband aan het antwoord dat zij heeft gegeven op schriftelijke vragen nrs. 909/85, 910/85 en 911/85 van het geachte Parlementslid ⁽¹⁾.

Er moet echter op worden gewezen dat in het specifieke geval van de uitwerking van toepassingsrichtlijnen voor Richtlijn 76/464/EEG ⁽²⁾ betreffende verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu worden geloosd, zoals kwik, cadmium, hexachloorcyclohexaan, het Raadgevend Wetenschappelijk Comité voor het onderzoek naar de toxiciteit en de ecotoxiciteit van chemische verbindingen advies uitbrengt over de in overweging genomen kwaliteitsdoelstellingen, waarbij wordt uitgegaan van elk bekend toxisch en ecotoxicologisch effect, met inbegrip van het effect van verontreinigende stoffen op vissen.

De Commissie steunt voorts onderzoek naar veranderingen in morfologie en chromosomen bij vis-embryo's die in verband kunnen staan met de blootstelling aan organische chloorverbindingen en koolwaterstoffen.

De Commissie kan zich derhalve niet in het algemeen over deze kwestie uitspreken en kan dan ook geen conclusies trekken over de noodzaak van aanvullend microbiologisch onderzoek.

⁽¹⁾ PB nr. C 334 van 23. 12. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 8. 5. 1976, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1343/85
van de heer Karl von Wogau (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1985)
(86/C 62/14)

Betreft: Verkoop van diepgevroren kalkoenen met daarin ingelegde onverpakte hals in de Gemeenschap

Het Duitse Bundesverwaltungsgericht heeft bij arrest van 7 mei 1985 verklaard dat kalkoenenhalzen, als van het dierlijk lichaam gescheiden bijprodukten, ook dan speciaal verpakt moeten zijn wanneer zij worden meegeleverd met volgens voorschrift met een beschermend omhulsel omgeven hele diepgevroren kalkoenen.

1. Kent de Commissie dit voorstel van het Bundesverwaltungsgericht?
2. Is het de Commissie bekend dat — met uitzondering van grillkalkoenen waarbij überhaupt geen bijprodukten van de slacht worden meegeleverd — momenteel in de gehele Gemeenschap geen diepgevroren kalkoenen op de markt worden gebracht, waarbij de in het dier ingelegde kalkoenehals afzonderlijk met een afgesloten beschermend omhulsel is omgeven?
3. Acht de Commissie de interpretatie van Richtlijn 71/118/EEG ⁽¹⁾ inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee, zoals gewijzigd bij Richtlijn 75/431/EEG ⁽²⁾ juist?
4. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ook in het vervolg de verkoop te waarborgen van diepgevroren kalkoenen, waarbij de niet afzonderlijk met een afgesloten beschermend omhulsel omgeven hals in het dier is ingelegd?

⁽¹⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1975, blz. 6.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(28 november 1985)

1. Ja.
- 2, 3 en 4. De Commissie kan bevestigen dat deze interpretatie van de richtlijn juist is; zij is met name

gebaseerd op punt 48 in hoofdstuk XIII van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad⁽¹⁾, waarin het volgende is bepaald: „De stukken vlees of de van het geslachte dier gescheiden slachtafvallen moeten steeds worden verpakt in een afgesloten beschermend omhulsel dat aan deze criteria voldoet”. Deze bepaling moet door alle Lid-Staten worden toegepast en hierin kan alleen verandering komen als de richtlijn wordt gewijzigd.

⁽¹⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1469/85

van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz
(ARC — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 september 1985)
(86/C 62/15)

Betreft: Bedreiging van de gezondheid in openbare zwembaden

1. Weet de Commissie of er onderzoek is verricht naar de eventuele bedreiging van de gezondheid van personeel en bezoekers van openbare zwembaden?
2. Wat voor gevolgen voor de gezondheid kunnen de stoffen hebben die in de zwembaden onder meer voor desinfectiedoeleinden worden gebruikt, zoals chloorverbindingen, gechloreerde koolwaterstoffen, aluminiumsulfaat, formaldehyde bevattende middelen en agressieve schoonmaakmiddelen?
3. Bestaan er naast bovengenoemde stoffen ook minder gevaarlijke middelen met dezelfde werking?
4. Zijn er reeds gegevens beschikbaar over het optreden van beroepsziekten bij badmeesters en ander personeel van badhuizen en zwembaden?

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(27 november 1985)

De Commissie beschikt over geen enkele informatie die leidt tot de veronderstelling dat er specifieke gevaren bestaan voor werknemers van openbare zwembaden of voor de gebruikers daarvan, als gevolg van een juiste toepassing van chemische stoffen voor de behandeling van het water.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1535/85

van de heer Pieter Dankert (S — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 september 1985)
(86/C 62/16)

Betreft: Verenigbaarheid met het Europese recht van de reglementen van de Nederlandse Bankiersvereniging

1. Is de Commissie van oordeel dat de reglementen van de Nederlandse Bankiersvereniging concurrentiebeperkende voorschriften bevatten, zoals bij voorbeeld de hierin opgenomen voorschriften met betrekking tot de door de leden van deze vereniging in rekening te brengen wisselkoersen, die strijdig zijn met het Europese recht?
2. Zo ja, wat is de Commissie voornemens hiertegen te ondernemen?
3. Is het juist dat deze voorschriften met betrekking tot de in rekening te brengen wisselkoersen ten gevolge kunnen hebben dat de eurochequegebruiker in vergelijking met de girobetaalkaartgebruiker ongeveer een half à 1% duurder uit is, zoals becijferd in een schrijven van Consumentencontact aan de staatssecretaris van Economische Zaken, de heer Bolkenstein, d.d. 31 juli 1985?
4. Is de Commissie op de hoogte van het feit of de accepterende en uitgevende instellingen die lid zijn van de Nederlandse Bankiersvereniging, conform het bepaalde in de beschikking van de Commissie, d.d. 10 december 1984 in de zaak „Uniforme Eurocheque”, hun cliënten over de aan het gebruik van eurocheques buiten het land van uitgifte verbonden kosten informeren?
5. Zo nee, op welke wijze tracht de Commissie de in voornoemde beschikking vastgelegde verplichting af te dwingen en is het niet-nakomen van deze verplichting een reden om de verleende ontheffing, overeenkomstig artikel 85, lid 3, van het EEG-Verdrag, in de zaak „Uniforme Eurocheques” opnieuw te bezien?

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(22 november 1985)

1, 2 en 3. De Commissie heeft een onderzoek aangevangen inzake de verenigbaarheid van de reglementen van de Nederlandse Bankiersvereniging met de mededingingsregels van het EEG-Verdrag. Zij kan derhalve nu nog geen uitspraak doen omtrent deze verenigbaarheid.

Meer in het bijzonder ten aanzien van de regels van toepassing op het gebruik van uniforme eurocheques beschikt de Commissie niet over informatie dat de betrokken Nederlandse financiële instellingen niet zou-

den handelen in overeenstemming met de door de Commissie in haar beschikking „Uniforme eurocheques” tot uitdrukking gebrachte opvatting dat deze instellingen vrij dienen te blijven in het bepalen van hun relaties met hun cliënten. De Commissie staat echter open voor eventuele klachten die ter zake bij haar zouden worden ingediend.

4 en 5. Volgens de informatie aan de Commissie verstrekt door de Stichting Bevordering Chequeverkeer — die voor de Nederlandse financiële instellingen partij is bij de bedoelde overeenkomst „Uniforme eurocheques” — ontvangt elke rekeninghouder, die in het bezit is van uniforme eurocheques, van de betrokken Nederlandse financiële instellingen een brochure, getiteld „Eurocheque Tips”. Deze brochure bevat, naast informatie over de gebruiksmogelijkheden van eurocheques in andere landen, informatie over de wijze van afrekening en de kosten bij het gebruik van eurocheques in andere landen. De Commissie beschikt niet over aanwijzingen dat de door de genoemde stichting verstrekte informatie niet overeenstemt met de huidige praktijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1541/85

van mevrouw Marie-Noëlle Lienemann (S — F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1985)

(86/C 62/17)

Betreft: Jongerenuitwisseling

Het Europese Parlement heeft de Commissie verzocht voorstellen te doen inzake jongerenuitwisseling (niet alleen werkende jongeren).

Hoever staat het met deze voorstellen? Wat denkt de Commissie met name te doen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(19 november 1985)

De Commissie heeft het voornemen vóór het einde van 1985, het Internationale Jaar van de Jeugd, de Raad een mededeling hierover toe te sturen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1545/85

van de heer Robert Cohen (S — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 september 1985)

(86/C 62/18)

Betreft: Richtlijnen

1. Is de Commissie van mening dat richtlijnen direct van toepassing zijn in de Lid-Staten, ook in het geval dat zij nog niet zijn geïncorporeerd in het nationale recht en de tijd voor die incorporatie volgens de in de richtlijn zelf voorgestelde termijn verstreken is?

2. Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt welke middelen staan de Commissie dan ten dienste om deze opvatting in de praktijk ook te effectueren?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(21 november 1985)

Volgens constante Jurisprudentie van het Hof van Justitie (zie bij voorbeeld het arrest van 19 januari 1982 in de zaak 8/81)⁽¹⁾ kunnen particulieren zich op bepalingen van een richtlijn beroepen tegenover elk nationaal voorschrift dat niet met de richtlijn in overeenstemming is, wanneer deze bepalingen inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig lijken te zijn.

De Commissie beschikt over de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag om de eerbiediging van het Gemeenschapsrecht door de Lid-Staten te verzekeren.

⁽¹⁾ Jurispr. 1982, blz. 53 (71).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1546/85

van de heer James Provan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 september 1985)

(86/C 62/19)

Betreft: Olijfolie

Kan de Commissie mededelen:

1. a) hoeveel olijfolie, uitgedrukt in waarde en in volume, in elk van de producerende Lid-Staten, onderverdeeld naar regio, over de jaren 1979 t/m 1984 in totaal werd geproduceerd en

b) hoeveel olijfolie in de Gemeenschap, onderverdeeld naar Lid-Staat, over de jaren 1979 t/m 1984 in totaal werd geconsumeerd;

2. hoe het te verklaren valt dat dergelijke cijfers niet vermeld staan in het Jaarverslag over de toestand van de landbouw in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(26 november 1985)**

1. a) Berekend op grond van de hoeveelheden waarvoor produktiesteun is toegekend, bedroeg de produktie van olijfolie in de Gemeenschap, per verkoopseizoen:

(in 1 000 ton)

	Italië	Griekenland	Frankrijk	Totaal
1979/1980	534	217 ⁽¹⁾	1	752
1980/1981	613	335	2	950
1981/1982	600	212	1	813
1982/1983	400	365	2	717
1983/1984	800 ⁽²⁾	265	2	1 067
1984/1985	330 ⁽²⁾	250 ⁽²⁾	2	582

⁽¹⁾ Nationale statistiek.

⁽²⁾ Raming.

- b) De Commissie beschikt over geen gegevens betreffende het totale verbruik in elke Lid-Staat, maar alleen over gegevens betreffende de hoeveelheden waarvoor consumptiesteun is uitgekeerd, en die kunnen worden onderverdeeld als volgt:

(in 1 000 ton)

	Italië	Griekenland	Frankrijk	Verenigd Koninkrijk	Nederland	Totaal
1979/1980	191	—	2	1	—	194
1980/1981	229	—	4	1	—	224
1981/1982	251	38	8	1	—	298
1982/1983	324	60	8	1	0,2	393,2
1983/1984	342	36	9	1	0,3	388,3
1984/1985 ⁽¹⁾	370	70	5	2	—	447

⁽¹⁾ Raming.

Om het totale verbruik te ramen, moeten evenwel ook de volgende gegevens in aanmerking worden genomen:

- hoeveelheden die door de producenten zelf worden verbruikt,
- hoeveelheden die door de producenten rechtstreeks worden verkocht aan de consumenten,
- hoeveelheden verpakt in recipiënten van meer dan 5 liter of verpakt door niet-erkende verpakkers,
- in bulk ingevoerde en uitgevoerde hoeveelheden,
- hoeveelheden die in interventiebureaus zijn ingeslagen en uitgeslagen,
- hoeveelheden verbruikt door conservenfabrieken,
- verliezen tijdens de raffinage van olijfolie die ongeraffineerd niet geschikt is voor consumptie,
- hoeveelheden bestemd voor industrieel gebruik,
- schommelingen in de bij particulieren opgeslagen hoeveelheden.

2. Daar de Commissie niet over voldoende statistische gegevens beschikte, heeft zij sedert 1972 geen produktie- of verbruiksramingen meer verstrekt, noch aan de Raad voor de vaststelling van de landbouwprijzen, noch in de jaarlijkse verslagen betreffende de toestand van de landbouw in de Gemeenschap.

Mede gelet op de ter zake door het Rekenkamer⁽¹⁾ gemaakte opmerkingen, tracht de Commissie middelen en methoden te vinden om tot meer betrouwbare statistieken voor deze sector te komen.

⁽¹⁾ Bijzonder verslag betreffende de gemeenschappelijke marktordening in de sector olijfolie (PB nr. C 134 van 3. 6. 1985).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1557/85
van mevrouw Eileen Lemass (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1985)
(86/C 62/20)

Betreft: Gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid

In Richtlijn 79/7/EEG⁽¹⁾ van 19 december 1978 werd bepaald dat vrouwen en mannen een gelijke behandeling dienen te krijgen in de beroepsregelingen inzake sociale zekerheid.

Artikel 5 van de richtlijn bepaalt dat de Lid-Staten „alle nodige maatregelen nemen opdat alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die strijdig zijn met het beginsel van gelijke behandeling worden ingetrokken”.

De Ierse Regering kreeg zes jaar — tot 22 december 1984 — om deze richtlijn toe te passen. Dit is nog steeds niet gebeurd.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat de Ierse Regering deze richtlijn zonder verder uitstel uitvoert?

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(25 november 1985)

De Commissie heeft de Ierse Regering reeds haar bezorgdheid te kennen gegeven over de toepassing van Richtlijn 79/7/EEG.

Ondertussen is er een wet aangenomen om overeenkomstig deze richtlijn de bestaande discriminaties weg te werken (Social Welfare Act nr. 2, 1985). Er moeten echter nog andere maatregelen genomen worden voor de volledige toepassing van Richtlijn 79/7/EEG.

Mochten deze maatregelen niet op korte termijn genomen worden, dan zal de Commissie de noodzakelijke maatregelen treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1559/85
van de heer Sylvester Barrett (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1985)
(86/C 62/21)

Betreft: Speciale steun voor de verbetering van de verbindingen met en de toegang tot de eilanden

In de quotavrije afdeling van het EFRO ten behoeve van Griekse eilanden is bijzondere steun uitgetrokken voor de verbetering van de toegang tot en de verbindingen met en tussen de eilanden en de opening of uitbreiding van de scheepvaartverbindingen of luchtverbindingen.

EFRO-steun wordt beschikbaar gesteld voor een door de overheid gefinancierde veerbootdienst en bijbehorende terminalgebouwen op de westelijke eilanden van Schotland.

Hoeveel steun is er beschikbaar of is door de Ierse autoriteiten, via het EFRO, gevraagd om de transportverbindingen met de eilanden rond Ierland te verbeteren?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(19 november 1985)

De Commissie bevestigt dat via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling steun kan worden verstrekt voor projecten die bedoeld zijn om de verbindingen met eilanden in de minder ontwikkelde regio's van de Gemeenschap als bij voorbeeld Ierland te verbeteren.

Ierland heeft steun uit het EFRO aangevraagd en verkregen voor projecten waarmee met name een verbetering van de toegang tot de Aran-eilanden en Arranmore werd nagestreefd. Voorts hebben vele van de andere projecten in Ierland waaraan steun werd verleend, met name die welke een verbetering van de visserijhavens op het oog hadden, stellig gunstige consequenties gehad voor de eilanden.

De Commissie blijft bereid om elke aanvraag om steun te onderzoeken voor projecten welke een verbetering van het lot van de eilandgemeenschappen op het oog hebben en welke de Ierse autoriteiten voor steun uit het Regionaal Fonds in aanmerking zouden willen laten komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1562/85
van de heer Sylvester Barrett (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1985)
(86/C 62/22)

Betreft: Steun uit het Regionaal Fonds aan de graafschappen Clare, Limerick en Kerry

Kan de Commissie details opgeven over alle steun uit het Regionaal Fonds die is verstrekt aan de volgende graafschappen in Ierland: Clare, Limerick en Kerry, en kan zij voorts mededelen hoeveel arbeidsplaatsen als gevolg van de actie van het Regionaal Fonds zijn gecreëerd?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(13 november 1985)**

In de periode 1975 tot juli 1985 werden uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling de volgende steunbedragen verleend aan de graafschappen Clare, Limerick en Kerry. Mede door de voor industriële projecten verleende steun kon het hieronder aangegeven aantal arbeidsplaatsen worden gecreëerd. Het is de Commissie niet bekend hoeveel arbeidsplaatsen er rechtstreeks of indirect zijn ontstaan als gevolg van steun aan infrastructuurprojecten.

Graafschap	EFRO-steun (in miljoen Iers £)		Aantal in de industrie gecreëerde arbeidsplaatsen
	Infrastructuurvoorzieningen	Industrie	
Clare	3,0	4,3	2 469
Limerick	18,8	21,4	6 413
Kerry	6,6	3,3	1 307

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1564/85
van de heer Sylvester Barrett (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1985)
(86/C 62/23)

Betreft: Acties van het Sociaal Fonds ten behoeve van daarvoor in aanmerking komende personen in de graafschappen Clare, Kerry en Limerick

Kan de Commissie mededelen in hoeverre het Europees Sociaal Fonds via zijn verschillende opleidingsacties voor alle daartoe geschikte personen in de graafschappen Clare, Kerry en Limerick heeft bijgedragen tot de bevordering van de werkgelegenheid?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(22 november 1985)**

De gegevens per regio met betrekking tot de communautaire acties die uitgevoerd zijn uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds, zijn niet opgesplitst in graafschappen.

Wat Ierland in het bijzonder betreft, tevens rekening houdend met het feit dat het hele grondgebied van deze Lid-Staat als prioritair wordt erkend, vinden de acties van het Europees Sociaal Fonds in het algemeen plaats in het kader van uitgebreide programma's die tegelijkertijd de werkgelegenheidsproblemen van alle verschillende delen van het land in aanmerking nemen. In deze context is het onmogelijk het gedeelte aan te wijzen dat bij de acties uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds in Ierland meer specifiek betrekking heeft op de graafschappen Clare, Kerry en Limerick.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1582/85
van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 september 1985)
(86/C 62/24)

Betreft: Bescherming van de wolvenpopulatie op het Iberisch schiereiland

1. Is het juist dat Spanje de Conventie van Bern inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijke milieu bekrachtigd heeft met een aantal reserves, in het bijzonder uitsluiting van de wolf van elke beschermingsmaatregel?

2. Beschouwt de Commissie dit voorbehoud tegenover de Conventie van Bern verenigbaar met het standpunt van de Europese Gemeenschap op dat gebied en met het feit dat de Gemeenschap als zodanig zich bij de Conventie van Bern heeft aangesloten?

3. Is de Commissie er zich van bewust dat de wolf op het Iberisch schiereiland een uitstervende soort is die het waard is beschermd te worden? Welke initiatieven denkt de Commissie vanuit dit oogpunt te nemen?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(22 november 1985)**

1. Spanje heeft de Conventie van Bern nog niet geratificeerd. De ratificatieprocedure is thans aan de gang in de Cortes. Volgens de aanwijzingen die inderdaad in bepaalde Spaanse persartikelen worden verstrekt, zou Spanje voornemens zijn bij de ratificatie de wolf van het toepassingsgebied van genoemde conventie uit te sluiten.

De Commissie kan in de gegeven omstandigheden in die zaak geen standpunt innemen voordat Spanje de Conventie van Bern heeft geratificeerd.

2 en 3. De Gemeenschap neemt aan de tenuitvoerlegging van de Conventie van Bern deel door de bevoegdheden uit te oefenen die zij krachtens de bestaande gemeenschappelijke voorschriften heeft, alsmede de bevoegdheden die zij zal verwerven bij besluiten die in de toekomst door de Raad zullen worden goedgekeurd, en door gebruik te maken van de resultaten van communautaire maatregelen (onderzoek — uitwisseling van informatie) die op de betrokken gebieden worden genomen.

Wat betreft het behoud van de wolf, hebben de diensten van de Commissie tot dusver alleen informatie kunnen verzamelen over de situatie van die diersoort in Griekenland en in Italië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1617/85

van de heer Alain Marleix (RDE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 september 1985)

(86/C 62/25)

Betreft: Rol van de Gemeenschap op het gebied van werkgelegenheid en ontwikkeling in de Franse regio Auvergne

1. Kan de Commissie naar sector gespecificeerde ramingen verstrekken over het aantal arbeidsplaatsen dat in de periode 1975-1985 in de verschillende departementen van Auvergne (Allier, Puy-de-Dôme, Cantal, Haute-Loire) rechtstreeks of indirect is geschapen of bewaard met behulp van de verschillende fondsen (ESF, EFRO, EOGFL enz.) en organisaties (EIB, EGKS enz.) van de Gemeenschap?

2. Kan zij een lijst verstrekken van de diverse projecten die in de periode 1975-1985 in deze regio zijn uitgevoerd, met vermelding van de hiervoor bestede bedragen?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(21 november 1985)

1. Volgens de gegevens verstrekt door de Franse autoriteiten konden met behulp van de bijstand die het EFRO in de periode 1975-1984 voor investeringen in productieve activiteiten in Auvergne heeft verleend, naar schatting 5 271 arbeidsplaatsen geschapen en 767 bedreigde arbeidsplaatsen behouden worden.

Bovendien hebben de leningen die uit de eigen middelen van de Europese Investeringsbank aan de productieve sector in de regio werden verstrekt, sinds 1975 bijge-

dragen aan het ontstaan van ongeveer 1 200 en de stabilisatie van meer dan 8 600 arbeidsplaatsen. Het betreft hier 181 kredietverstrekkingen uit globale leningen en twee leningen aan de onderneming Rockwool van in totaal 3,4 miljoen Ecu voor de bouw van een fabriek te Saint-Eloy-les-Mines. Voor laatstgenoemd project is tevens een omschakelingslening uit hoofde van artikel 56 van het EGKS-Verdrag verstrekt.

Uit het Nieuw Communautair Instrument (NCI) zijn globale leningen verstrekt met behulp waarvan 55 kleine en middelgrote investeringen zijn gefinancierd. Daardoor konden naar schatting 250 arbeidsplaatsen gecreëerd en ongeveer 2 600 arbeidsplaatsen behouden worden.

Er zijn geen schattingen beschikbaar over de bijdrage van het Europees Sociaal Fonds en het EOGFL-Oriëntatie aan de totstandbrenging en stabilisatie van arbeidsplaatsen.

Bovenvermelde schattingen hebben uitsluitend betrekking op het directe effect van de investeringen in kwestie; een betrouwbare schatting van het indirecte effect is onmogelijk. De door de Gemeenschap medegefinancierde infrastructuurprojecten hebben rechtstreeks geen permanente arbeidsplaatsen doen ontstaan, maar hebben niettemin, zij het in een niet onmiddellijk te becijferen omvang, de activiteiten van de ondernemingen van publieke werken gestimuleerd en aan een verbetering van de voorwaarden voor de economische ontwikkeling van de regio bijgedragen.

2. In de periode 1975-1984 zijn uit de financiële instrumenten van de Gemeenschap de volgende bedragen toegekend voor projecten in Auvergne:

Subsidies (miljoen Ecu):

EOGFL-Oriëntatie (directe acties): 11,3

waarvan:

- Verordening nr. 17/64/EEG⁽¹⁾: 9,5
- Verordening (EEG) nr. 355/77⁽²⁾: 1,5
- Verordening (EEG) nr. 458/80⁽³⁾: 0,3

EFRO: 112,4

waarvan:

- Industriële, ambachtelijke en dienstverlenende ondernemingen: 11,9
- Infrastructuurvoorzieningen: 100,5

Totaal — subsidies: 123,7.

Leningen (miljoen Ecu):

EIB⁽⁴⁾: 101,1

waarvan:

- Industriële en dienstverlenende ondernemingen: 31,2
- Individuele lening voor de modernisering van de telecommunicatienetten: 28,5
- Toewijzingen van kredieten uit globale leningen voor infrastructuurvoorzieningen: 41,4

NCI:

- Toewijzingen van kredieten uit globale leningen — productieve sector⁽⁴⁾: 7,3

EGKS: 3,7

waarvan:

- Omschakelingslening aan de onderneming Rockwool: 3,4
- Leningen voor sociale woningen: 0,3

Totaal — leningen: 112,1.

Er zijn geen regionale gegevens betreffende het Sociaal Fonds voor de jaren vóór 1984 beschikbaar. De steun uit dit Fonds aan Auvergne bedroeg in 1984 5,23 miljoen Ecu voor 14 932 personen en in 1985 8,55 miljoen Ecu voor 15 041 personen.

Een lijst met de projecten waarvoor de Commissie besloten heeft steun uit het EFRO toe te kennen, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement toegezonden.

- (¹) Verordening nr. 17/64/EEG van de Raad betreffende de voorwaarden voor het verlenen van bijstand door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 586).
- (²) Verordening (EEG) nr. 355/77 van de Raad inzake een gemeenschappelijke actie ter verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van landbouwprodukten (PB nr. L 51 van 23. 2. 1977, blz. 1).
- (³) Verordening (EEG) nr. 458/80 van de Raad betreffende de herstructurering van wijngaarden in het kader van collectieve maatregelen (PB nr. L 57 van 29. 2. 1980, blz. 27).
- (⁴) Van 1975 tot 31 augustus 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1624/85

van de heer Rolf Linkohr (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 september 1985)

(86/C 62/26)

Betreft: Passief kiesrecht voor burgers van de EG bij ondernemingsraadverkiezingen

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de deelstaat Baden-Württemberg is van mening dat de kandidatuur van burgers uit andere Lid-Statens van de Gemeenschap bij ondernemingsraadverkiezingen niet toelaatbaar is, omdat zij volgens de in deze deelstaat geldende wet op de personeelsvertegenwoordiging niet verkiesbaar zijn.

Het genoemde ministerie is verder van mening dat de bepalingen van eerder genoemde wet niet door communautaire rechtsbepalingen van hogere orde kunnen worden opgeheven of gewijzigd.

Is deze opvatting steekhoudend? Moet hieruit de conclusie worden getrokken dat het personeelsvertegenwoordigingsrecht geen deel uitmaakt van het arbeidsrecht?

Antwoord van de heer Sutherland namens de Commissie

(2 december 1985)

Artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 (¹) bepaalt „dat een werknemer die onderdaan is van een Lid-Staat en op het grondgebied van een andere Lid-Staat is tewerkgesteld verkiesbaar is in de vertegenwoordigende organen van de werknemers in de onderneming”.

Daar de verordening rechtstreeks toepasselijk is, heeft het genoemde artikel voorrang op elke tegengestelde bepaling van nationaal recht. Derhalve is de wetgeving van de betrokken deelstaat daaraan niet tegenstelbaar.

(¹) PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1633/85

van de heer James Ford (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 september 1985)

(86/C 62/27)

Betreft: Verspreiding van nucleair materiaal

Is het de Commissie bekend dat British Nuclear Fuels te Sellafield 40 ton van reactoren afkomstig verarmd uranium verkocht heeft aan International Metals SA te Luxemburg en dat dit bedrijf het materiaal heeft doorverkocht naar Israël?

Is het de Commissie bekend dat de Luxemburgse Regering het Internationaal Agentschap voor atoomenergie en Euratom hiervan niet in kennis heeft gesteld en daardoor een inbreuk heeft gemaakt op zowel het Euratom-Verdrag als het Non-proliferatieverdrag?

Welke maatregelen overweegt de Commissie te nemen om de mazen in het Non-proliferatieverdrag op te sporen?

Antwoord van de heer Mosar namens de Commissie

(27 november 1985)

De Commissie is op de hoogte van het door het geachte Parlementslid genoemde geval. Krachtens het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens worden alle kernmaterialen die uitgevoerd worden naar een staat die niet over kernwapens beschikt in de ontvangende staat aan de veiligheidscontrole van de Internationale Organisatie voor atoomenergie (IAEA) onderworpen. In dat Verdrag zijn geen mazen.

De Gemeenschap, die geen partij is bij het NPV, is partij bij de Verificatieovereenkomst van 5 april 1973. Omdat er verschillende interpretaties bestaan van de bepalingen van de Verificatieovereenkomst en andere relevante teksten inzake de export van verarmd uranium, heeft de onderneming aan de Commissie niet de voorafgaande kennisgeving van de overbrenging naar en de uitvoer uit Luxemburg doen toekomen, die krachtens Verordening (EEG) nr. 3227/76⁽¹⁾ vereist is.

De Commissie kon derhalve op haar beurt de Internationale Organisatie voor atoomenergie niet vooraf van een en ander in kennis stellen zoals voorgeschreven is bij de Verificatieovereenkomst van 5 april 1973.

De Commissie heeft dat geval echter spoedig ontdekt. Zij heeft de IAEA op de hoogte gehouden van alle bewegingen van het materiaal. De IAEA heeft dan ook de nodige inspectie kunnen verrichten in Israël en zich ervan kunnen vergewissen dat het geïnspecteerde verarmd uranium niet voor nucleaire doeleinden werd aangewend.

Naar aanleiding van dit voorval hebben de Commissie en de IAEA hun procedures herzien en verscherpt om een einde te maken aan de anomalieën. Bovendien werd een overzicht opgesteld van de verschillende interpretaties ten einde eventuele onzekerheden in de toekomst te voorkomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 363 van 31. 12. 1976, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1672/85

van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 oktober 1985)

(86/C 62/28)

Betreft: Milieuvriendelijke was- en reinigingsmiddelen

De Duitse Bondsrepubliek wil de vervuiling van het water door was- en reinigingsmiddelen verminderen.

Daarom zal een wet van 1975 verscherpt worden.

Mag ik van de Commissie vernemen:

1. Bestaat er een richtlijn in verband met de milieuvriendelijkheid van was- en reinigingsmiddelen?
2. Zo ja, wordt deze door alle Lid-Staten toegepast?
3. Zo neen, is er een ontwerp-richtlijn in voorbereiding?

Antwoord van Lord Cockfield namens de Commissie

(27 november 1985)

Op 22 november 1973 heeft de Raad op voorstel van de Commissie twee richtlijnen goedgekeurd, namelijk:

- Richtlijn 73/404/EEG inzake detergentia⁽¹⁾;
- Richtlijn 73/405/EEG inzake de controlemethoden met betrekking tot de biologische afbreekbaarheid van anionactieve oppervlakreactieve stoffen⁽²⁾.

Voorts werden in maart 1982 twee extra richtlijnen goedgekeurd, namelijk:

- Richtlijn 82/242/EEG inzake controlemethoden voor de biologische afbreekbaarheid van niet-ionische oppervlakreactieve stoffen⁽³⁾;
- Richtlijn 82/243/EEG tot wijziging van Richtlijn 73/405/EEG⁽⁴⁾.

Met de op het betrokken terrein uitgevaardigde communautaire voorschriften tracht men te bereiken dat alleen detergentia met een biologische afbreekbaarheid van ten minste 80% in de handel mogen worden gebracht.

Aangezien die communautaire voorschriften in het recht van de Lid-Staten zijn opgenomen, mag men aannemen dat ten aanzien van was- en reinigingsmiddelen in een correcte milieubescherming is voorzien voor wat betreft oppervlakreactieve stoffen.

Het Europese Parlement heeft de verschillende voorstellen van de Commissie op het betrokken terrein zeer gunstig ontvangen.

De Commissie volgt aandachtig de ontwikkeling van de problemen waarmee men in verband met de produkten waaruit was- en reinigingsmiddelen zijn samengesteld, wordt geconfronteerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 347 van 17. 12. 1973, blz. 51.

⁽²⁾ PB nr. L 347 van 17. 12. 1973, blz. 53.

⁽³⁾ PB nr. L 109 van 22. 4. 1982, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 109 van 22. 4. 1982, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1701/85

van de heer Michael Welsh (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 oktober 1985)

(86/C 62/29)

Betreft: Artikel in *Coface's Publication Contacts*, juli/augustus nummer

In een door „Pierre Cros, Europese Commissie” ondertekend artikel in bovengenoemd tijdschrift, was onder meer te lezen:

„Deze opening naar Europa's zuidelijke schiereiland zal vrijwel zeker een verscherping betekenen van het netelige probleem van de gemeenschapssolidariteit waarvan de Commissie tot dusverre de hoedster was, al is dit te oordelen naar de bezwaren die sommige van haar leden tegen een aantal beslissingen op grond van hun nationaliteit naar voren hebben gebracht, niet langer het geval.

Hoewel zij hun trouw aan Europa zwoeren voor het Hof van Justitie ... plegen zij meined, telkens wanneer zij hun nationale gevoelens zodanig laten overheersen dat de Voorzitter van de Commissie hun heeft gevraagd dat zij, in geval van verzet tegen een besluit, schriftelijk verklaren of hun houding ingegeven is door hun nationaliteit en zo ja, waarom.”

1. Kan de Commissie de ernstige beschuldigingen in de eerste alinea van het citaat bevestigen of ontkennen?
2. Kan zij mededelen of de in de tweede alinea beschreven procedure werd gevolgd en, zo ja, hoe vaak Commissieleden de gevraagde verklaring hebben afgelegd?
3. Hoe kan de Commissie een dergelijke procedure verenigen met haar collegiaal karakter?
4. Wat is de functie van de heer P. Cros en beschikt hij op grond van zijn taak over bijzondere kennis over de werking van de Commissie?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(18 december 1985)

1. De Commissie ontkent deze beschuldigingen.
 2. Neen.
 3. Behoeft geen verantwoording meer.
 4. 1e vraag: Raadadviseur bij Directoraat-generaal X, Informatie, Communicatie en Cultuur.
- 2e vraag: Neen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1719/85
van de heer Dieter Rogalla (S — D)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen**
(7 oktober 1985)
(86/C 62/30)

Betreft: Interimverslag over het Europa van de burgers

1. Welke zijn de sectoren of afzonderlijke maatregelen die het voorwerp uitmaken van de bezorgdheid van de Europese Raad, die n.a.v. het interimverslag over

„Het Europa van de burgers” vaststelde dat de tenuitvoerlegging van de bedoelde maatregelen wordt vertraagd („Europa van de Burgers”, laatste alinea, in: Conclusies van de Europese Raad, 31e zitting van 28/29 juni 1985)?

2. Welke van deze sectoren en maatregelen ressorteren onder de bevoegdheid van de Raad?
3. Heeft de Raad de opdracht van de Europese Raad intussen vervuld? Zo ja, door middel van welke maatregelen en zo neen, waarom niet?

Antwoord

(30 januari 1986)

De Raad merkt op dat hij sedert de Europese Raad van Milaan zijn goedkeuring heeft gehecht aan verscheidene specifieke maatregelen ten aanzien waarvan de Europese Raad zich bezorgd had getoond over de vertraging die bij de tenuitvoerlegging ervan was ontstaan. Hij heeft met name de volgende maatregelen goedgekeurd:

- een richtlijn betreffende het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten op het gebied van de architectuur;
- een geheel van maatregelen met het oog op de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging voor apothekers;
- teksten met het oog op de invoering van één document voor het vervullen van de formaliteiten met betrekking tot het verkeer van goederen tussen de Lid-Statens;
- een resolutie betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie.

De Raad zet zijn besprekingen over de andere hem door de Commissie voorgelegde voorstellen voort.

Er is de Raad veel aan gelegen dat de voorstellen betreffende het verblijfsrecht en de versoepeling van de controles aan de grenzen spoedig worden goedgekeurd.

Andere maatregelen betreffende de toepassing van de voorstellen in het verslag-Adonnino worden thans respectievelijk door de Commissie en de Lid-Statens voorbereid.

Tijdens de bijeenkomst in Milaan heeft de Europese Raad de Raad gevraagd hem op de bijeenkomst in december 1985 verslag uit te brengen over de stand van zaken met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de voorstellen betreffende het Europa van de burgers.

Het Voorzitterschap heeft dan ook een dergelijk verslag voorgelegd aan de Europese Raad van 2 en 3 december 1985 in Luxemburg.

In dit verband wil de Raad de aandacht van het geachte Parlements lid vestigen op de verklaring die de heer Ripa di Meana tijdens de Raadszitting van 26 november 1985 heeft afgelegd, namelijk dat „het onontbeerlijk is de

samenhang van het gehele programma in stand te houden" en „dat het dus zaak is op te komen voor alle voorstellen" vervat in het verslag-Adonnino.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1730/85

van de heer Luc Beyer de Ryke (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 oktober 1985)

(86/C 62/31)

Betreft: Biologische bestrijding — steun van de EEG

De biologische bestrijding, een tamelijk onbekende nieuwe techniek, is onderhevig aan kritiek en wantrouwen die heel vaak onterecht zijn. Bij de biologische bestrijding wordt immers geen gebruik gemaakt van chemische bestrijdingsmiddelen maar van de natuurlijke vijanden van sommige parasieten met het doel deze grondiger te kunnen uitroeien.

Professor Van Lenteren van de Landbouwhogeschool te Wageningen (Nederland) heeft zeer bemoedigende resultaten geboekt, met name in een experiment met 3 000 hectare maisaanplant die zijn gezuiverd van nachtvinders door het uitzetten van ichneumons (sluipwespen).

Is de Commissie geïnteresseerd in dit soort experimenten en zo ja, welke steun verleent zij aan universiteiten en landbouwcentra ter zake?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 november 1985)

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid over de voordelen die de biologische bestrijding van parasieten in de landbouw oplevert, vooral uit het oogpunt van de beperking van de afhankelijkheid van chemische bestrijdingsmiddelen, die gevaren voor het milieu opleveren en waarvan de productie veel energie vergt.

De Commissie is bekend met de door het geachte Parlementslid bedoelde positieve resultaten van professor van Lenteren van de Landbouwhogeschool te Wageningen, en met de resultaten van twee andere onderzoekers die op een aantal andere gebieden werken, waaronder de citrusteelt, waarbij is aangetoond dat de methoden van de biologische en geïntegreerde bestrijding positieve resultaten kunnen opleveren, en de olijventeelt, waarbij de onderzoekers goede resultaten bereikten door gebruik te maken van de natuurlijke vijanden van schildluizen, en de appelteelt, waarbij modelproeven met de biologische bestrijding van de belangrijkste plagen van het fruit bemoedigende resultaten opleverden.

De Commissie heeft al in 1979 in het kader van Besluit 78/902/EEG van de Raad van 30 oktober 1978 tot vaststelling van gemeenschappelijke programma's en coördinatieprogramma's inzake het onderzoek in de landbouw⁽¹⁾ een programma voor onderzoek op het gebied van de biologische bestrijding en de geïntegreerde bestrijding ingesteld. Bij de geïntegreerde bestrijding wordt niet alleen gebruik gemaakt van natuurlijke vijanden (entomoparasieten, predatoren, pathogenen), maar ook van biologische producten die het gedrag van de insecten beïnvloeden (lokstoffen, stoffen met afstotende werking, groeiregulatoren) of vallen voor de belangrijkste plagen. De Commissie heeft dit onderzoeksthema, en met name de geïntegreerde gewasbescherming, opgenomen in het nieuwe onderzoekprogramma 1984-1989, dat is vastgesteld bij Besluit 83/641/EEG van de Raad van 12 december 1983⁽²⁾. De Commissie heeft in de loop van 1984 een uitnodiging tot het indienen van voorstellen en projecten gericht aan gegadigden. Het Permanent Comité voor Onderzoek in de Landbouw (PCOL) heeft gezorgd voor de verspreiding van deze uitnodiging onder de universiteiten en landbouwcentra. Na de selectie van de projecten, die in december 1984 in onderling overleg tussen de Commissie en het PCOL plaatsvond, kon de Commissie overgaan tot de medefinanciering van de gemeenschappelijke onderzoekprojecten. Ook verleent zij financiële steun voor werkvergaderingen, studiebijeenkomsten en studiebezoeken van wetenschappelijke deskundigen aan andere laboratoria, en zorgt zij voor de publikatie van de teksten van sommige studiebijeenkomsten om de resultaten van het onderzoek in bredere kring te verspreiden.

⁽¹⁾ PB nr. L 316 van 10. 11. 1978, blz. 37.

⁽²⁾ PB nr. L 358 van 22. 12. 1983, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1733/85

van de heer Ray Mac Sharry (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 oktober 1985)

(86/C 62/32)

Betreft: Beperking van ESF-middelen voor gehandicapten

Is het de Commissie bekend dat de sociale en professionele rehabilitatieprogramma's voor gehandicapten die de Ierse gezondheidsraden aanbieden in het gedrang komen door de beperkingen van de ESF-middelen voor voorzieningen voor gehandicapten? Is de Commissie ook niet van mening dat de voorgestelde besnoeiingen de geest waarin het ESF werkt, kunnen verstoren, en meer in het bijzonder bij de voorzieningen voor gehandicapten?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**
(25 november 1985)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlements lid inzake de besnoeiingen van de hulp van het Sociaal Fonds, niet alleen voor de gehandicapten maar ook voor vele andere verdienstelijke projecten.

De Commissie betreurt het dat door gebrek aan middelen om te voldoen aan de bij het Fonds ingediende aanvragen die steun verdienen, deze situatie is ontstaan. Met betrekking tot 1985 zou de situatie echter enigszins verbeterd moeten zijn door een bijkomende reeks beperkte toewijzingen waarvoor gebruik wordt gemaakt van restituties uit het voorgaande jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1754/85

van de heren Michael Hindley en Edward Newman
(S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 oktober 1985)
(86/C 62/33)

Betreft: Toezicht op door het Sociaal Fonds gefinancierde projecten in Noordwest-Engeland

In haar antwoord op vraag nr. 990/85⁽¹⁾ deelde de Commissie mede dat er geen gedetailleerde lijsten zijn gepubliceerd van afzonderlijke projecten waarop toezicht is gehouden.

Kan de Commissie mededelen:

1. op hoeveel projecten in Noordwest-Engeland vorig jaar door ambtenaren van de Commissie toezicht is gehouden;
2. of een lid van het Europese Parlement toegang heeft tot de bevindingen van de individuele controleverslagen indien er geen gedetailleerde lijsten worden gepubliceerd?

⁽¹⁾ PB nr. C 269 van 21. 10. 1985, blz. 37.

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**
(26 november 1985)

1. In 1984 is er op geen enkel project in Noordwest-Engeland toezicht gehouden.
2. Alleen de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen heeft toegang tot de controleverslagen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1755/85
van de heren Michael Hindley en Edward Newman
(S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 oktober 1985)
(86/C 62/34)

Betreft: Sociaal Fonds

Kan de Commissie mededelen hoeveel de EEG vorig jaar in samenwerking met de Manpower Service Commission in totaal heeft uitgegeven voor steunprogramma's in Noordwest-Engeland?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**
(26 november 1985)

De Commissie heeft in 1984, in het kader van de door de Manpower Services Commission in Noordwest-Engeland uitgevoerde acties, 34 projecten gefinancierd voor een bedrag van 54 297 249 £ sterling. De helft van dit bedrag is reeds als voorschot betaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1807/85

van de heer Dieter Rogalla (S — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 oktober 1985)
(86/C 62/35)

Betreft: Europese politieke samenwerking (EPS)

1. Wat kan de Commissie meedelen over de vertegenwoordiging der Lid-Staten en hun samenwerking op dit gebied? Wordt dit werk in de Lid-Staten via de permanente vertegenwoordiging van de Lid-Staten of via de bilaterale ambassade afgewikkeld?
2. Hoe beoordeelt de Commissie deze organisatie? Deelt zij mijn opvatting dat het hier gaat om uitbreiding en aanvulling van de samenwerking in de Europese Gemeenschappen en, zo neen, waarom niet?
3. Is de Commissie bereid de Lid-Staten die dit werk via bilaterale ambassades afwickelen, van haar eventueel andere wetsinterpretatie in kennis te stellen en te bevorderen dat, indien nodig, de tot dusver gevolgde gedragslijn gewijzigd wordt?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(21 november 1985)

Het is niet aan de Commissie commentaar te leveren op de regelingen van administratieve aard die door de Lid-Staten in het kader van hun politieke samenwerking worden gesloten.

Over het algemeen ondersteunt de Commissie elk initiatief waardoor een toenadering tussen de Europese politieke samenwerking en de Gemeenschap kan worden bevorderd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1917/85

van mevrouw Colette Gadioux (S — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 november 1985)

(86/C 62/36)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en Argentinië

Terwijl er onderhandelingen met Centraal-Amerika aangeknoopt worden en daarmee vrijwel alle landen van Latijns-Amerika institutionele banden met de Gemeenschap hebben, bestaat er geen bilateraal akkoord tussen de Gemeenschap en Argentinië meer. Het bezoek dat president Alfonsín in oktober van dit jaar aan Straatsburg brengt, meldt echter de hoop op een snelle evolutie.

Kan de Commissie meedelen op welk punt de dialoog nu aangeland is en of er in de naaste toekomst een overeenkomst met Argentinië verwacht mag worden?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(22 november 1985)

Sinds Argentinië naar een democratisch bestel is teruggekeerd, heeft de Commissie haar banden met dit land weer nauwer aangehaald.

In mei jl. heeft een groep deskundigen ter plaatse een inspectiereis gemaakt om na te gaan, welke problemen er zich in de traditionele uitvoersectoren voordoen en om zowel op korte als op middellange termijn naar mogelijke oplossingen te zoeken.

Hoewel er voor bepaalde, specifieke problemen oplossingen konden worden gevonden om de jonge Argentijnse democratie onmiddellijk te steunen, zal op middellange termijn aan een verbetering van het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en Argentinië noodzakelijkerwijs een diversifiëring van de produkten en markten vooraf moeten gaan.

In dat verband is de Commissie bereid een vorm van economische en technische samenwerking met dit land tot stand te brengen.

Argentinië heeft namelijk de wens geuit om opnieuw te gaan onderhandelen over een bilaterale overeenkomst met de Gemeenschap, aangezien die van 1974 niet door het vorige bewind werd verlengd.

De Commissie laat thans haar gedachten gaan over de inhoud van een dergelijke overeenkomst, die echter pas kan worden gesloten wanneer de economische betrekkingen tussen de Lid-Staten en Argentinië volledig zullen zijn genormaliseerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1960/85

van de heer Jean Lecanuet (PPE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1985)

(86/C 62/37)

Betreft: EFRO-subsidies in Frankrijk

Kan de Commissie de lijst verstrekken van de door Frankrijk bij het EFRO ingediende dossiers betreffende de regio Haute-Normandie, die thans bij de Europese Gemeenschappen in behandeling zijn?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(5 december 1985)

De Commissie is van oordeel dat zij de aanvragen om bijstand welke door de Lid-Staten bij haar worden ingediend, vertrouwelijk dient te behandelen.

Aangezien alle aanvragen om steun welke op Europees Frankrijk betrekking hebben door het Datar worden opgesteld en ingediend, verzoekt de Commissie het geachte Parlementslid zich voor de gevraagde inlichtingen rechtstreeks tot deze instantie te wenden.